உ
கணபதி துணை.

ஔவையார்
அருளிச்செய்த

விநாயகரகவல்.

காசிமடாலயம்

குமரகுருபரசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த
திருச்செந்தூரக

கந்தர்கலிவெண்பா.

இவ்விரண்டும
யாழப்பாணதது நலலூர்
சதாசிவப்பிள்ளையால
சென்னபட்டணம்
வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.
நான்காம் பதிப்பு.
இதனைவிலை அணா - க
1885

குடிகொண்ட நீல மேனியும், நா
ன்ற வாயும் நாலிரு புயமும், மூன
்று கண்ணு மும்மதச் சுவடும், இர
ண்டு செவியு மிலங்குபொன் முடி
யுந், திரண்டமுப் புரிநூல் திக
ழொளி மார்பும்,அற்புத நின்ற கற
பகக் களிறே,முப்பழ நுகரு மூஷி
கவாகன, இப்பொழு தென்னை யா
ட்கொள வேண்டித், தாயா யென
க்குத் தானெழுந் தருளி, மாயாப்
பிறவி மயக்க மறுத்துத், திருந்திய
முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்,
பொருந்தவே வந்தென் னுளந்த
னிற் புகுந்து,குருவடி வாகிக் குவ
லயந் தன்னில்,திருவடி வைத்துத்
திறமிது பொருளென,வாடா வகை

தான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக், கோ
டா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்
தே, யுவட்டா வுபதேசம் புகட்டி
யென் செவியில்,தெவிட்டாத ஞா
னத் தெளிவையுங் காட்டி, யைம
புலன் றனை யடக்கு முபாயம்,
இன்புறு கருணையி னினிதெனக்
கருளிக், கருவிக ளொடுங்குங் கரு
த்தினை யறிவித, திருவினை தனை
யறுத்திருள் கடிந்து, தலமொரு
நான்குந் தந்தெனக கருளி, மல
மொரு மூன்றின் மயக்க மறுத
தே, யொன்பது வாயி லொருமந
திரத்தால்,ஐம்புலக் கதவை யடை
ப்பதுங் காட்டி, யாறா தாரத தங்
குச நிலையும், பேறா நிறுததிப பேச்

சுவை யுணர்ந்தே, யிடைபிங் கலையி
னெழுத்தறி வித்துக், கடையிற்
சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி,
மூன்று மண்ட லத்தின் முட்டிய
தூணின், நான்றெழு பாம்பி னாவி
லுணர்த்திக், குண்டலி யதனிற்
கூடிய வசபை, விண்டெழு மந்தி
ரம் வெளிப்பட வுரைத்து, மூலா
தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்,
காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்
தே,யமுத நிலையு மாதித்த னியக்க
மும், குமுத சகாயன் குணத்தை
யுங் கூறி,யிடைச்சக் கரத்தி னீரெ
ட்டு நிலையும், உடற்சக்க ரத்தி னுறு
ப்பையுங் காட்டிச், சண்முக தூல
முஞ் சதுர்முக சூக்கமும், எண்

முக மாக வினிதெனக கருளிப்,
புரியடட காயம புலபபட வெனக
குத, தெரியெட்டு நிலையுந தெரிச
னப் படுத்திக், கருத்தினிற் கபால
வாயில் காட்டி, யிருத்தி முத்தி
யினிதெனக கருளி, யென்னை யறி
வித தெனக்கருள செயது, முன
னை வினையின முதலைக் களைநது,
வாககு மனமு மிலலா மனோல
யந, தேககியே யென்றன் சிந்தை
தெளிவித, திருளவெளி யிரண்டுக்
கொன்றிட மென்ன, அருடரு மா
நந்தத தழுத்தியென செவியில,
எலலை யிலலா வாநந தமளித,
தல்லல் களைநதே யருளவழி காட்
டிச, சத்தத்தி னுளளே சதாசிவம

காட்டிச், சித்தத்தி னுள்ளே சிவ
லிங்கங் காட்டி, யணுவிற கணுவா
யபபாலுக கபபாலாய்க, கணுமு
றறி நின்ற கருமபுளளே காட்டி,
வேடமு நீறும விளங்க நிறுத்திக்,
கூடுமெயத் தொணடா குழாதது
டன் கூட்டி, யஞ்சக் காததி னரு
மபொருடன்னை, நெஞ்சக கருததி
னிலையறி விததுத, தத்துவ நிலை
யைத தநதெனை யாணட, வித்தக
விநாயக விரைகழல சரணே

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்செந்தூர்க்
கந்தர்கலிவெண்பா.

பூமேவு செங்கமல ப்
புத்தேளுந் தேறரி ய
பாமேவு தெய்வ ப்
பழமறையுந் தேமேவு
நாதமு நாதாந் த
முடிவு நவைதீர்ந் த
போதமுங் காணா த
போதமா யாதிநடு
அந்தங் கடந்தநித் தி
யானந்த போதமாய ப்
பந்தந் தணந் த
பரஞ்சுடராய் வந்த
குறியுங் குணமுமொ ரு
கோலமுமற் றெங்கு ம்

செறியும் பர ம
சிவமா யறிவுக
கநாதியா யைந்தொழிற் கு
மப்புறமா யன் றே
மநாதிகளுக் கெட் டா
வடிவாய்த நனுதருளின்
பஞ்சவித ரூ ப
பரசுகமா யெவ்வுயிர்க்கு ந்
தஞ்சமென நிற்கு ந்
தனிப்பொருளா யெஞ்சாத
பூரணமாய நித்தமாய் ப்
போககுவர வும்புணர்வு ங்
காரணமு மில்லா க
கதியாகித் தாரணியி
லிந்திரசா லம்புரிவோ ன்
யாவரையுந் தான்மயக்கு ந்
தந்திரதிற சாரா து
சாரவதுபோன் முந்துங்
கருவின்றி நின் று
கருவா யரு ளே
புருவின்றி நின் ற
வுருவாய்த திரிகரணம்

ஆகவரு மிச் சை
யறிவியற்ற லாலில ய
போகவதி கார ப்
பொருளாகி யேகத்
திருவு மரு வு
முருவருவு மாகி ப்
பருவ வடிவ ம்
பலவா யிருணமலத்துண்
மோகமுறும் பல்லுயிர்க கு
முதகியளித் தற்கும் ல
பாகமுற வேகடைகக ண
பாலித்துத் தேகமுறத
தந்த வருவுருவ ஞ்
சார்நதவிந்து மோகினிமா ன்
பெந்த முற வே
பிணிபபித்து மந்தரமுதல்
ஆறத்து வாவுமண்ட் த
தார்ந்தவத்து வாகூகளுமு ற
கூறத் தகுஞ்சிமிழ்ப்பி ற
கூட்டுவித்து மாறிவருமு
ஈசிரணடு தோற்ற ந்
தெழுபிறப்புள யோனியெண பா

ஞூரவந்த நான்கு
ருயிரதநட் நூ
கனமத்துக கீடாய் டேர்வரிய
கறஙகுஞ சகடமும்போ க
செனமித துழல ற
திரோதிதது த்
சொர்க்காதி போகமெல்லா வெந்திரய
அயபபிதநுப் பககுவத ந்
னறகா ரணைஞசிறி தா
நனெறுறதலுங் து
தொன்ஞற் பரசமய தர்க்கமிதே
தோரு மதுவது ந்
நன்றூ லெனதெரிங் வே
நாட்டுவிதது து
விரதமுநூ லாயப முன்னூல்
மெயநதவததி ஞூண்மை ல
சரியைகிரி யாயோகீ ச்
சார்வித் ஞ்
சாலோக சாமீ தருள்பெருகு
சாரூப மும்புசிப்பி மு
,ாலோகந் தன் த்
யகறறுவித்து ஊ
நால்வகையாஞ்

சத்திநி பாக ங்
  தருதற கிருவினை யு
மொத்துவருங் கா ல
  முளவாகிப பெத்த
மலபரி பாக ம்
  வருமளவிற பன் ஞூ
ளலமருதல் கண்ணு ற
  றருளி யுலவா
தறிவுக கறிவா கி
  யவ்வறிவுக கெட் டா
நெறியிற் செறிந்தநி லை
  நீங்கிப் பிறியாக்
கருணை திருவுருவாய்க் க்
  காசினிககே தோன்றி க
குருபரனென் றோர்திருப்பே ா
  கொணடு திருநோககால்
ஊழ்வினையைப் போக கி
  யுடலறுபத தெட்டுநி ல
மேழுமத்து வாக் க
  ளிருமூன்றும் பாழாக
ஆணவ மா ண
  படலங் கிழித்தறிவி ற

காணரிய மெய்ஞ்ஞான க்
சணகாட்டிப பூணும
அடிஞானத் தாறபொரு ளு
மானமாவுங காட்டி க
கடியாா புவனமுறறு ங
காட்டி முடியாத்
தேசுருபா மானந்த த்
தெள்ளமுத மாகியெங கு
நீக்கமற நின ற
நிலைகாட்டிப் போககும
வாவு நினைப பு
மறப்பும பக லு
மிரவுங கடநதுல வா
வின்ப மருவுவித்துக
சனமமலந தாாககுமலா க
கலைஞான நதாழ்சடையு ம்
வனமருவு மாறுமு ன்
மாலவிடைமேன மின்னிடத்துப்
பூந்த பவாா ப்
பொாப்பொன்றுவெள்ளிவெறபில
மாயந்தநிலைய ஜெய வ
வடிவாகி முந்து"

கருமமலக கட்டறுத்து க
கணணருள செய்த ஞானனி ள
னொருமலாததாாக கின் ப
முதலிப பெருகியெழ
மூவாறவததை யயகழற ழி
முககருட னையிருத தி
யானறபர முத றி
யடைவிதது தோன்றவரும
யானெனதென றற ற
விடமே திருவடி யா
கோணபரா னக ர
முடியாக ஞான 5
திருவுருவா வி- சை
செயலறிவு சன று
வாாாதுவெ செய னை
யலரா விருகிலமே
சகதியா ரிரகு ந
தலிச்சட்டேப வெளியுயிாககு ய
[illegible] ரு
மெருமாலே [illegible]
[illegible]
[illegible]

வாய்ந்த இர ண
மணிமுடியுந் தேய்ந்தபிறைத்
துண்டமிரு மூன்றுநி ரை
தோன்றப் பதித்தனை ய
புண்டரம பூத்தநுத ற்
பொட்டழகும விண்ட
பருவமலாப் புண்டரிக ம
பன்னிரண்டு பூத்தா ங
கருள்பொழியுங கணமல ரீ
ராறும் பரிதி
பலவு மெழுந்துசுட ர்
பாலித்தாற போல க
குலவு மகர க்
குழையு நிலவுமிழும்
புன்முறுவல பூத்தலாந் த
பூஙகுமுதச செவவாயு ந்
சென்மலைடாய் திக்கு ந
திருமொழியும் விண்மலிதோள
வெவவேகரா போற்றிசைக்கு ம
வெஞ்சூர் ரனைதடிந் த
செவ்வாருயிர சிந்து ந
திருமுகமு பெருவுயிரசுர ம

ஊழ்வினையை மாற் றி
புலவாத பேரின் ப
வாழ்வுதருஞ் செய ய
மலர்முகமூ ருழ்வோா
வடிக்கும பழமறை க
ளாகமங்க ளியா வு
முடிக்குங் கம ல
முகமும விரிந்தகலாப
பாச விருடீரந் து
பலகதிரிற சோதிவிடு ம
வாச மலர்வத ன
மண்டலமு நேசமுடன்
போகமுறும் வள்ளிக்கு ம்
புத்தேளிர் பூங்கொடிக் கு
மோக மளிக கு
முகமதியுந் தாகமுடன
வந்தடியிற சேர்ந்தோ ா
மகிழ வரம்பலவு ந்
,தந்தருளுந் தெய்வமுக த
‧தாமரையுங கொந்தவிழ்ந்த
வேரிக கடம்பு ம
விரைகுரவும் பூத்தலாந் த

பாாப் புயசைல ம்
பணனிரணடு மாரமுநூந
தேவர்க் குதவு ந்
திருக்கரமுஞ சூர்மகளி ர
மேவக குழைாந நணைாக த
மென்கரமு மோவாது
மாரி பொழிந த
மலாககரமும் பூந்தொடைய ல
சேரவணிந த
திருககரமு மார்பகத்தில
வைதத கரதலமு ம்
வாமமருங இற்கா மு
முயநத குறங கி
லொருகரமு மொயததட
சிறுதுடிசேர் கையும ணி
சேர்நதநடங கையு ங
கஙுவுசம ரஙகுசஞ்சே ர்
ஙைசயுந தெறுபோர்
அதிாசேக டகஞசமுற மு
மஙகைத தலமு ம்
கதிர்வாள வீதிர்கரு ங
கரமு முதிராத

குமபழுலைச் செவ்வாய் க
கொடியிடையார வேட்டணைக க
வைமபொன் மணிப் பூ
ளைகன் மாாபும பையபொற
புரிநூலுங கனைடிகையு ம
பூமபட் டுடை ம
மனாகுாழுந கச ன
யழகுந நிருவரையுர
நாதக கழ ஒ
கலுமணிபபொற் கிஙகிணிபு
பாதத தணிக
பரிபுரமுநு சோ
இளம்பரிதி நூ ரு
யிரங்கோடி போ ல
லொ நசாநு தையவீ
வழவு முனைநுவிரபவ
டாகரிப்போர்க காருயி ரா
யன்பாகநு தாமணியி ஊ
பீதிருக்குந் தைய ய
விளககொளிபே யோடுியபரைய ட
சோங்காரத துள்ளொளிக கு
முன்னொளியா யெநதொழிப கு

காயத்திரிவ ஞான க்
கடாக்களிறும வாய்ந்தசிவ
பூரணத்துட் பூரணமா ம்
போதம் புதுமலர ரா
நாரகத்துட் கட் டு
நறுந்தொடையுங காரணத்துள
ஐந்தொழிலு மோ வா
தளித்துயர்ந்த வான்கொடியு ம
வந்த நவநா த
மணிமுரசுஞ் சந்ததமு
நீக்கமின்றி யா டி
நிழலசைபபான் போற்புவ ன
மாக்கி யசைத்தரு ளு
மாணையுந தேக்கமழ்ந்து
வீசும பானுவ ல
விபூதா தனித்தனி யே
பேசுபஞ்சாக்கரமென ப
பெற்றோனே தேசுதிகழ
பூங்கயிலை வெற்பி ற்
புனைமலர்ப்பூங் கோதையிட ப்
பாகத்துறையு மொக்க ட்
பரஞ்சோதி யாயொருநாள்

வெந்தகுவர்க் காற்று த
விண்ணோர் முறைககிரங் கி
யைந்து முகத் தோ
டதோமுகமுந் தந்து
திருமுகங்க ளாறாகி ச
செந்தழற்க ணாறு று
மொருமுகமாய்த தீப்பொறி யா
றுய்ப்ப விரிபுவனம்
எங்கும் பரக் க
விமையோர்கண் டஞ்சுதலு ம்
பொங்கு தழற்பிழம்பை ப்
பொற்கரத்தா லங்கணை
எடுத்தமைத்து வாயுவைக்கொ ண
டேகுதியென் றெம்மா ன்
கொடுத்தளிப்ப மெலல க
கொண்டுபோ யடுத்ததொரு
பூதத் தலைவகொ டு
போதியெனத் திககடவு ள
சீதப் பகீரதிக் கே
சென்றுய்ப்பப் . போதொருசற
றன்னவளுங் கொண்டமைத் ற்
காற்றுள் சரவணத்தி ற்

சென்னியிறகொண் டேய்ப்ப த
திருவுருவாய் முன்னா
அறுமீன் முலையு ண
டழுது விளையா டி
நறுநீர் முடிக்கணிந் த
நாதன் குறுமுறுவற
கன்னியொடுஞ் சென்றவட்கு க
காதலுருக் காட்டுத லு
மன்னவள்கண் டவ்வுரு வே
மாறினையுந் தன்னிரண்டு
கையா லெடுத்தணைத்து க
கந்தனெனப் பேர்புனைந் து
மெய்யாறு மொன்று க
மேவுவித்துச் செய்ய
முகத்தி லணைத்துச் சி
மோந்து முலைப் பா
லகத்துணை மகிழ்பூ த்
தளித்துச சகத்தளந்த
வெள்ளை விடைமே ல்
விமலன் கரத்திலளி த்
துள்ள முவப் ப
வுயர்ந்தோனே கிள்ளைமொழி

மங்கை சிலம்பி ன்
மணியொன் பதிற்றொன்று ந
துங்க மடவா ர
துயர்தீர்ந்து தங்கள்
விருப்பா லளித்தந வ
வீரருக்குள் முன்னோ னா
மருப்பாயுந் தாரவீ ர
வாகு நெருப்பிலுதி
தங்கட் புவ ன
மனைத்தா மழித்தலவு ரு
செகட் கடாவதனை ப
சென்றுகொணாந் தெங்கோன்
விடுக்குதியென வுய்ப்பவத னை
மீதிவர்ந் தெண்டிக கு
நடத்தி விளையா டு
நாதா படைப்போன்
அகந்தை யுரைப்பம றை
யாதி யெழுத்தொ னை
றுகந்த பிரணவத தி
னுண்மை புகன்றிலையாற
சிட்டித் தொழிலதனை ச
செய்வதெங்ங னென்றுமுன ங

குட்டிச சிறையிருநது ங
கோமானே மட்டவிழும்
பொன்னங் கடுக்கை ப்
புரிசடையோன் போற்றிசைப் ப
முன்னம பிர ம
மொழிந்தோனே கொன்னெடுவேற
றாரகனு மாய த
தடங்கிரியுந தூளா க
வீர வடிவே ல்
விடுத்தேனே சீரலைவாயத்
தெள்ளுந் திரைகொழிக்கு ஞ்
செந்தூரிற போயசுரு னை
வெள்ள மெனத்தவிசி ன்
வீறறிருந்த வெள்ளைக
கயேந்திரனுக கரு ச
லளிதநத கடல்சூ ழ்
மயேந்திரத்திற் புக்கிமையோ ர
வாழச் சயேந்திரனுஞ்
சூரனைசசோ தித்துவ ரு
கென்றுதடந் தோள்விச ய
வீரனைத தூதா க
விடுத்தோனே காரவுணன்

வானவரை விட் டு
வணங்காமை யாற்கொடி ய
தானவராக் குற்றபடையு ஞ்
சங்கரித்துப் பானு
பகைவன் முதலா ய
பாலருடன் சிங் க
முகனை வென்று யா னை
முடித்தோய் சகமுடித்த
வாரி தனிற்புதி ய
மாவாய்க் கிடந்தநெடு ஞ்
சூருடலங் கீண ட
சுடர்வேலோய் போரவுணனை
அங்கமிரு கூ றா
யடன்மயிலுஞ் சேவலுமாய் த்
துங்கமுடனாதெழுந் து
தோன்றுதலு மங்கவற்றுட்
சீறுமரா வைப்பொரு த
சிதரமயில் வாகன மா
வேறி நடாத் தி
மிளையோனே மாறிவரு
சேவற் பகையை த்
திறல்சேர் பதாகையெ ன

மேவத் தனித்துயாத் தீ
மேலோனே மூவா
றைறமுடித்து விணண ங
குழியேறறித தேவா
கிறைவித்தநாட் கொணடளித் த
தேவே மறைமுழ வாரு
சைவக கொழுக் கே
தவககடலே வாணுதவ ந
தெயவக களிறறைமண ரு
செயதோனே பொய்விரவ
காம முனித தீ
கலைமுனிவன் கணணருளா ல்
வாமமட மானி ன்
வயிறறுதித்துப் பூமருவு
கானக குறவ ர்
களிகூரப் பூஙகுயில போ
லேனற புனஙகா த
தினிதிருநது மேன்மைபெறத
தெளளித திளைமாவு ந
தேனும் பரிநதளித த
வளளிக கொடி யை
மணநதோனே யுளளமுவந

தாறு திருப்பதிக ஞ
டாறெழுத்து மனபினுட ன்
கூறுமவர் சிநதைகு ம
கொணடோனே நாறுமலர்க
கநதிப் பொதும்பரெ ழு
காரலைககுஞ சீரலைவாய ஐ
செநநிர பதிபுரககு ரு
செவ்வேளே சந்ததமும
பலகோடி சன்ம ப்
பகையு மவமிருத்து ம்
பலகோடி விக்கினமு ம
பலபிணியும் பலகோடி
பாதகமுஞ செயவினையு ம
பாமபும பிசாசுமட ற
பூதமுந்தீ நீரு ம்
பொருபடையுந் ந்தகலா
வெவ்விடமுந் துட் ட
மிருகமுத லாமெவை யு
மெவ்விடமவந் தெம மை
மெதிரந்தாலு மப்விடத்தி
பச்சைமயில வாகனமு ம
பனனிரணடு திணடோ ர

மசப மகற ஐ
மயிலவேலுங் கச்சைத
ிருவரையுஞ் சீறடியு ஞ
செஙகையு மீ நா
றருளவிழிப்பு மாமுகம ஈ
ளாதும வீரியிரனைஞ
சிகதப புனேக் த
திருமுடிக ளோராா று
மெகதத திசை ய
மெதிர்தோனை ற மாகதிடுககளை
எலலாம பொடிபடுத தி
யெவவாமுக தகதுபுரு ந
தலலாச மா க
வளததிருநத மல.ழமாம்
ஆசுமுத ஞறகவி யு
மட்டாவ தாணமுரு ப்
பேசுமியல் பலகா ப
பியததொகையு பேரமை
எழுத்துமுத லாமை ங்
திலககளமுங் தோய்ங் து
பழுதநத திரியபபுல ஸ்ப
பாமித செறுநமுட்டனா

இம்மைப் பிறப் பி
லிருவா தனையகற றி
மும்மைப் பெருமலங்க ள
மோசித்துத் தம்மைவிடுத்
தாயும் பழை ய
வடியா ருடன்கூட்டி த்
தோயும் பரபோக ந்
துய்ப்பித்துச் சேய
கடியேறும் பூங்கமல க்
காலகாட்டி யாட்கொ ள
டடியேற்கு முன்னின் றருள் ள்.

திருச்செந்தூர்க்கந்தர்கலிவெண்பா
முற்றிற்று.

ஸ்ரீ குமர குருபர சுவாமிகள் ஐந்துவயது வரையும் ஊமையாய் இருந்து ஐந்தாம்வயதிலே திருச்செந்தூர் முருகக் கடவுளது திருவருளினாலே இக்கலிவெண்பாவை அருளிச்செய்தார். வித்தையில் விருப்பமுடையவர்கள் இக்கலிவெண்பாவைத் தினந்தோறும் நியமமாக அன்புடன் பாராயணம் பண்ணக்கடவர்கள்.

உ

சிவமயம்.

திருமுருகாற்றுப்படை

மதுரைக் கடைச்சங்கத்து

மகாவித்துவானாகிய

நக்கீரதேவர்

அருளிச்செய்தது.

சென்னை திருவொற்றியூர்

N சரவண முதலியாரவர்களது

கலைமகள் விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1936.

உ

முருகன் றுணை.

பிரபந்த வரலாறு.

இப் பூமண்டலத்தின்கண்ணே மேன்மை பெற்ற பாண்டிவளநாட்டிற்குத் திலகமாகி வைகைநதி சூழ்ந்து சிறப்புற்றோங்கி யிரா நின்ற மதுராபுரியிலே தெய்வத்தன்மை விளங்கியிருந்த கடைச்சங்கத்துப் புலவர்களுட் சிறந்த மகா வித்துவானாகியும் மதுரை ணக்காயனார் குமாரனாகியு மிருந்த தெய்வப் புலமை வகித்த நக்கீரதேவ ரென்பவர் தனக்கு பரமசிவனால் நேரிட்ட சாபநிவர்த்திக்காக இமயமலைக்கருகிற் செல்லும்போது ஒரு தடாகத்தில் நீராடி தண்ணீர்க்குச் சமீபத்திலுள்ள ஆலவிருட்ச நிழலில் சிவபூசை செய்துகொண் டிருக்கையில் அவ் வாலமரத்திலிருந்து பழுப்பொன்று நக்கீரதேவருக்கு முன்னே பாதி நீரிலும் பாதி நீர்ப்புறத்திலு

மாக வீழ்ந்தது நீரிற் படிந்த பாதிபழுப்பு மீன்வடிவும் நீர்ப்புறத்துத்தங்கிய பாதிபழுப்பு பறவைவடிவும் அடைந்து, மீன் பறவையையும், பறவை மீனையும் இழுக்க, நக்கீரதேவர் அவ்வாச்சரியமான செய்கையிலே தங்கருத்தைச் சற்றுச்செலுத்த, அதனாற்சிவபூசைக்குத் தவறுதலுண்டாயிற்று.

அதுநிற்க, அதன் முன்பு அவ்விடத்து அப்படியே சிவபூசையில் வழுவினவர்களாகிய தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதின்மரை ஒரு மலைக்குகையில் அடைத்து, இன்னும் ஒருவனை வேண்டுமெனக் காத்திருந்த கற்கிமுகி என்னும் பூதமானது நக்கீரரை எடுத்துப்போய் அக்குகையில் அடைத்து ஆயிரவராக்கி தன்னியமப்படி அடைபட்ட அவ்வாயிரவரையும் உண்ணும்படிக்கு நீராடப்போயிற்று.

முன்னடைபட்டிருந்த முனிவர்களெல்லாம் நக்கீரதேவரைப் பார்த்து, "யாங்களெல்லாம் நெடுங்காலமாக இப்பூதத்தின்

சிறையில் அகப்பட்டிருந்தும். இப் பூதத்
தாலே உணவு முதலியவைகளைப் பெற்றுப்
பிழைத்திருந்தோமே. இனிமேல் உம்
மாலே இப்பூதத்துக்கு இரையாகுங்காலம்
சமீபித்தது” என்று அழுதார்கள். அது
கண்டு நக்கீரதேவர் மனம்பயந்து, ஸ்ரீ முரு
கக்கடவுளைக் குறித்துத் திருமுருகாற்றுப்
படை என்கிற பிரபந்தத்தைப் பாடினார்.
உடனே ஸ்ரீ முருகக்கடவுள் எதிர்வந்து அவ
ருக்கு வந்த இடரைத் தெரிந்துகொண்டு
தமது திருக்கரத்தினிடத்தாங்கி யிராநின்ற
சீர்வடிவேலைவிட்டு மேற்படி பூதத்தைச்
சம்ஹரித்து அவ்வாபத்தை நீக்கி அவர்களை
யெல்லாரும் சிறையினின்றும் விடுவித்து
பாதுகாத்து இரட்சித்தருளியபின், நக்கீர
தேவரைப் பார்த்து, ‘இப்பிரபந்தத்தைப்
பிரதிதினம் உள்ளன்புடன் துதிசெய்பவர்க
ளுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்து வரு
வோமாக.” என்று திருவாக்குத்தந்தருளி
அவரவர்களுக்குத் தக்கவரங்களுங் கொடுத்து
மறைந்தனர்.

இந்த லீலை திருப்பரங்குன்றத்து சரவணப் பொய்கையில் நடந்ததாகவும் ஆயிரவரைச் சிறையில் வைத்திருந்தது திருப்பரங்குன்றத்து மலைக்குகையி லென்றும் சொல்கின்றனர். அதற்கிசைய இப்போதும் ஸ்ரீ முருகக்கடவுள் நக்கீரரையும் சிறை மீட்டருளிய இந்த லீலையை ஒவ்வொரு வருடத்தும் திருப்பரங்குன்றத்தில் பங்குனி மாதத்தில் நடக்கும் உற்சவகாலத்து நான்காந்திரு நாளில் மகா வைபவத்துடன் நடந்து வருகின்றது; இதுவன்றி திருப்பரங்குன்றத்து மலையி னுச்சியிலுள்ள ஒரு பெரிய பாறையின் கீழிருந்த குகையில் ஆயிரவரை அடைத்து வைத்திருந்ததாகவும் அதை வேலாயுதத்தால் பிளந்து அவர்களை வெளியாக்கின ரென்றும் சொல்வதற் கிணங்க அப்பாறை இருகூறாகப் பிளந் திருப்பதை இன்றைக்குங் காணலாம்

பிரபந்தவரலாறு முற்றிற்று.

உ

முருகன் றுணை

நக்கீரதேவர் அருளிச்செய்த

திருமுருகாற்றுப்படை

கட்டளைக்கலித்துறை

ஒருமுருகாவென் றெனதுள்ளங்குளிர
வுவந்துடனே
வருமுருகாவென்றுவாய்வெருவாநிற்பக்
கையிங்ஙனே
தருமுருகாவென்று தான்புலம்பாநிற்பத்
தையல முன்னே
திருமுருகாற்றுப்படையுடனேவருஞ்
சேவகனே.

முதலாவது,

திருப்பரங்குன்றம்

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

உலகமுவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்

கோவற விமைக்குஞ்சேண்விளங்கவிரொளி
உறுநர்த் தாங்கிய மதனுடைநோன்றாட்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுவில கற்பின வாணுதல் கணவன்
கார்கோண் முகந்த கமஞ்சூன் மாமழை
வாள்போழ் விசும்பின் வள்ளுறை சிதறித்
தலைப்பெய றலைஇய தண்ணறுங் கானத்
திருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்
துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்
மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பிற்
கிண்கிணி கவைஇய வொண்செஞ் சீறடிக்
கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பிற் பணைத்தோட்
கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகிற்
பல்காசு நிரைத்த சில்கா ழல்குற்
கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பி [ச
னாவலொடு பெயரிய பொலம்புனையவிரிழைச்
சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனித்
துணையோ ராய்ந்த விணையீ ரோதிச்
செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழ் இடையிடுபு
பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளித்

தெய்வவுத்தியொடுவலம்புரிவயின்வைத்துத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதன்
மகரப் பகுவாய் தாழமண் ணுறுத்துத்
துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்
டுளைப்பூ மருதி னொள்ளிண ரட்டிக்
கிளைக்கவின் றெழுதரு கீழ்நீர்ச்செவ்வரும்
பிணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
வண்கா து நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர்
நுண்பூ ணாகந் திளைப்பத் திண்காழ்
நறுங்குற டுரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகி ழிளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்
வேங்கை நுண்டா தப்பிக் காண்வர
வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
கோழி யோங்கிய * வென்றடுவிறற்கொடி
வாழிய பெரிதென் றேத்திப் பலருடன்
சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச்
சூரர மகளி ராடுஞ் சோலை

* வேன்றடு விறலென்றும் பாடம்.

மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்துச்
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்
சூர்முதல் தடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்
உலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழிப் பசுங்கட் சூர்த்த நோக்கிற்
கழல்கட் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
பெருமுலை யலைக்குங் காதிற் பிணர்மோட்
டுருகெழு செலவி னஞ்சுவரு பேய்மகள்
குருதி யாடிய கூருகிர்க் கொடுவிரற்
கண்தொட் டுண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
ஒண்டொடித் தடக்கையி னேந்தி வெருவர
*வென்றடு விறற்களம் பாடித்தோள்பெயரா
நிணந்தின் வாய துணங்கை தூங்க
இருபே ருருவி னொருபே ரியாக்கை
அறுவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி
அவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழிணர்
மாமுதல் தடிந்த மறுவில் கொற்றத்

*வென்றடு விறலென் பதும் பாடம்.

தெய்ய நல்லிசைச் செவ்வேற் சேஎய்
சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் * புலம்பிரிந் துறையுஞ்
செலவுநீ நயந்தனை யாயிற் பலவுட
னன்னர் நெஞ்சத் § தின்னசை வாய்ப்ப
இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே
செருப்புகன் றெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொ
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்க (டி
பொருநர்த் தேய்த்த போரரு வாயிற்
றிருவீற் றிருந்த தீதுதீர் நியமத்து
மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயி
னிருஞ்சேற் றகல்வயல் விரிந்துவா யவிழ்ந்த
முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
கட்கமழ் நெய்த லூதி யெற்படக்
கண்போன் மலர்ந்த காமர் சுனைமல
ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங்
குன்றமர்ந் துறைதலு முரிய னதாஅன்று

---

* புலம்பிரிந் துறையு மென்றும் பாடம்.
§ இன்னிசை யென்றும் பாடம்.

இரண்டாவது
திருச்சீரலைவாய்

வைந்நுதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்
டா மாலை யோடையொடு துயல்வரப்
டுமணி யிரட்ட மருங்கிற் கடுநடைக்
ற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பிற்
ாலகிளர்ந் தன்ன வேழ மேல்கொண்
டவே றுருவிற் செய்வினை முற்றிய
டியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
ன்னுறழ் இமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப
கைதாழ்பு துயல்வரூஉம் வகையமைபொலங்
குழை சேணவிளங்கியற்கை வாண்மதிக
கலாமீனி னவிர்வன விமைப்பத் [வைஇ
ாவில் கொள்கைத் தந்தொழில் முடிமார்
னனேர் பெழுதரு வாணிற முகனே
யிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப்
ல்கதிர் விரிந்தன் றொருமுக மொருமு
ர்வல ரேத்த வமர்ந்தினி தொழுகிக

காதலினுவந்து வரங்கொடுத்தன்றே யொரு
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ [முக
அந்தணர்வேள்வி யோர்க்குமமே யொருமுக
மெஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித்
திங்கள்போலத் திசைவிளக் குமமே யொரு
முகஞ் செறுநர்த்தேய்த்துச் செல்சமமுருக்
கிக் கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வேட்
டன்றே யொருமுகம்
குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசுப்பின்
மடவரல்வள்ளியொடு நகையமர்ந்தன்றேயா
ங்கம் மூவிரு முகனு முறைநவின் றொழுக
லாரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற (லி,
செம்பொறிவாங்கிய மொய்ம்பிற்சுடர்விடுபு
வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோ
ள், விண்செலன் மரபினையர்க்கேந்தியதொ
ருகை, உக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசைய
தொருகை, அங்குசங்கடாவவொரு
கையிருகை ஐயிரு வட்டமொ டெஃகுவலந்
திரிப்ப வொருகை
மார்பொடு விளங்க வொருகை

தாரொடு பொலிய வொருகை (வொருகை
கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப
பாடின் படுமணி யிரட்ட வொருகை
நீனிற விசும்பின் மலிதுளி பொழிய வொரு
வானர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட வாங்கப்
பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி
அந்தரப் பல்லியங் கறங்கத் திண்காழ்
வயிரெழுந் திசைப்ப வால்வளை ஞரல
உரந்தலைக் கொண்ட வுருமிடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ
விசும்பா றாக விரைசெலன் முன்னி
உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீர் (ன்று
அலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே யதாஅ

மூன்றாவது

திருவாவினன்குடி.

சீரை தைஇய வுடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வானரை முடியினர்
மாசற விமைக்கு முருவினர் மானின்

னுரிவை தைஇய வூன்கெடு மார்பி
னென்பெழுந் தியங்கும் யாக்கையர் நன்பகற்
பலவுடன் கழிந்த வுண்டிய ரிகலொடு
செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரியாவதுங்
கற்றோ ரறியா வறிவினர் கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம் பாகிய தலைமையர் காமமொடு
கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை
யாவது மறியா வியல்பினர் மேவரத்
துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
புகைமுகந் தன்ன மாசி றூவுடை
முகைவா யவிழ்ந்த தகைசூ ழாகத்துச்
செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவி
னல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின
மென்மொழி மேவல ரின்னரம் புளர
நோயின் றியன்ற யாக்கையர் மாவி
னவிர்தளிர் புரையு மேனிய ரவிர்தொறும்
பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைய ரின்னகைப்
பருமந் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்
மாசின் மகளிர் மறுவின்றி விளங்கக்
கடுவொ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்
றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சுவரு கடுந்திற

[றைப்
பாம்புபடைப்புடைக்கும் பல்வரிகொடுஞ்சி
புள்ளணிநீள்கொடிச் செல்வனும்வெள்ளேறு
வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
ளுமையமர்ந்து விளங்கு மிமையாமுக்கண்
மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனு
நூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல்
வேள்வி முற்றிய வென்றடு கொற்றத்
தீரிரண் டேந்திய மருப்பி னெழினடைத்
தாழ்பெருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை
யெருத்த மேறிய திருக்கிளர் செல்வனு
நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய
வுலகங் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கைப்
பலர்புகழ் மூவருந் தலைவ ராக
வேமுறு ஞாலந் தன்னிற் றோன்றித்
தாமரை பயந்த தாவி லூழி
நான்முக வொருவற் சுட்டிக் காண்வரப்
பகலிற் றோன்று மிகலில் காட்சி
நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவரோ
டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்
மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
வளிகிளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்

தீயெழுந் தன்ன திறலினர் தீப்படா
உருமிடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய
உறுகுறை மருங்கிற் றம்பெறு முறைகொண்
டந்தரக் கொட்பினர் வந்துடன் காணத் (மா
தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னா
ளாவினன் குடி யசைதலு முரிய
னதா அன்று.

நான்காவது

திருவேரகம்

இருமூன் றெய்திய வியல்பினின் வழாஅ
திருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
அறுநான் கிரட்டி யிளமைநல் லியாண்
டாறினிற் கழிப்பிய வறனவில் கொள்கை
மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்
திருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல
ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ஞாண்
புலராக் காழகம் புலர வுடீஇ
உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்

தாறெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி
விரையுறு நறுமல ரேந்திப் பெரிதுவந்
தேரகத் துறைதலு முரிய னதாஅன்று

ஐந்தாவது,

குன்றுதோறாடல்

பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
னம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வெண்கூ தாளந் தொடுத்த கண்ணிய
னறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்கிளர் மார்பிற்
கொடுந்தொழில் வல்வில் கொலைஇய கானவர்
நீடமை விளைந்த தேக்கட் டேறல்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர
விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற்
குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
இணைத்த கோதை யணைத்த கூந்தல்
முடித்த குல்லை யிலையுடை நறும்பூச்

செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு
சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்த
திருந்துகா ழல்குல் திளைப்ப வுடீஇ [ழை
மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு
செய்யன் சிவந்த வாடையன் செவ்வரைச
செயலைத் தண்டளிர் துயல்வருங் காதினன்
கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
குழலன் கோட்டன் குறும்பல் லியத்தன
றகரன் மஞ்ஞையன் புகரில் சேவல
கொடிய னெடியன் றொடியணி தோள
னரம்பார்த் தன்ன வின்குரற் றொகுதியொடு
குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயன்
மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்
முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி
மென்றோட் பல்பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து
குன்றுதொ றாடலு நின்றதன் பண்பே
யதாஅன்று.

ஆறாவது.
பழமுதிர்சோலை

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறியறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்படநிறீஇ
ஊரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும்
ஆர்வல ரேத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் றைஇய வெறியயர் களனும்
காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்புஞ்
சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும்
மன்றமும் பொதியினுங் கந்துடை நிலையினு
மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர
நெய்யோ டையவி யப்பி யைதுரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
முரண்கொ ளுருவி னிரண்டுட னுடீஇச்
செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
குருதியொடு விரைஇத் தூவெள் ளரிசி

சில்பலிச் செய்து பல்பிரப் பிரீஇச்
சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்
பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
துணையுற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
இமிழிசை யருவியோ டின்னியங் கறங்க
உருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகள்
முருகிய நிறுத்து முரணின ருட்க
முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு வியனகர்
ஆடுகளஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி
ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
ஆண்டாண் டுறைதலு மறிந்த வாறே
ஆண்டாண் டாயினு மாக காண்டக
முந்துநீ கண்டுழி * முகனமர்ந் தேத்திக்
கைதொழூஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி

* முகமலர்ந்தேத்தியென்றும் பாடம்.

நெடும்பெருஞ் சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை
ஐவருள் ஒருவ னங்கை யேற்ப
அறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகள் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
இழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி
வானோர் வணங்குவிற் றானைத் தலைவ
மாலை மார்ப நூலறி புலவ
செருவி லொருவ பொருவிறன் மள்ள
அந்தணர் வெறுக்கை யறிந்தோர்சொன்மலை
மங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே
வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ
குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவ ரேறே
அரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
அலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய்
மண்டமர் கடந்தநின் வென்றா டகலத்துப்

பரிசிலர்த் தாங்கு முருகெழு நெடுவேள்
பெரியோ ரேத்தும் பெரும்பெய ரியவுள்
சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி
போர்மிகு பொருந குரிசி லெனப்பல
யானறி யளவையி னேத்தி யானாது
நின்னளந் தறிதல் மன்னுயிர்க் கருமையி
னின்னடி யுள்ளி வந்தனெ னின்னொடு
புரையுந ரில்லாப் புலமை யோயெனக் (ன்
குறித்தது மொழியா வளவையிற் குறித்துட
வேறுபல் லுருவிற் குறும்பல் கூளியர்
சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
அளியன் றானே முதுவா யிரவலன்
வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென
இனியவு நல்லவு நனிபல வேத்தித்
தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின்
வான்றோய நிவப்பிற் றான்வந் தெய்தி [ன்
அணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்த
மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி
அஞ்சலோம் புமதி யறிவனின் வரவென
அன்புடை நன்மொழி யளைஇ விளிவின்

இருணிற முந்நீர் வளைஇய வுலகத்
* தொருநீ யாகத் தோன்ற விழுமிய
பெறலரும் பரிசி னல்குமதி பலவுடன்
வேறுபஃ றுகிலி னுடங்கி யகில்சுமந்
தார முழுமுத லுருட்டி வேரற்
பூவுடை யலங்குசினை புலம்ப வேர்கீண்டு
விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியிற் றொடுத்த
தண்கமழ லரிறாற் சிதைய நன்பல
ஆசினி முதுசுளை கலாவ மீமிசை
நாக நறுமல ருதிர யூகமொடு
மாமுக முசுக்கலை பனிப்பப் பூநுதல்
இரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று
முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று
நன்பொன் மணிநிறங் கிளரப் பொன்கொழி
வாழை முழுமுதற் றுமியத் தாழை (யா
இளநீர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக
வயப்பெடை யிரியக் கேழலொ

---

* ஒருநீயாகியென்றும் பாடம்.

இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன
குரூஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி யுளியம்
பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட்
டாமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேணின்
றிழுமென விழிதரு மருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

திருமுருகாற்றுப்படை
முற்றிற்று.

முருகன் றுணை.

ஆறுபடைவீடுகளின் சிறப்பு.

நக்கீரருக்கும் அவரைப்போல் லாராய
தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்ப
தின்மருக்கும் நேரிட்ட ஆபத்தை ஸ்ரீ சுப்
பிரமணிய சுவாமிகள் நிவர்த்திக்க இந்த நூல்
காரணமாதலினாலும்; இதனை உள்ளன்புடன்
மனமுருகி பிரதிதினம் பாராயணஞ் செய்ப
வருக்குச் சகலபேறுந் தருவதாக ஸ்ரீசுப்பிர
மணியசுவாமிகள் வாக்குக்கொடுத்திருப்பதா
லும்; ஸ்ரீசுப்பிரமணியசுவாமிகள் சகல அண்ட
பிண்ட சராசரப் பொருள்களிலும் அந்தர்
யாமியாய வீற்றிருப்பினும் இந்நூலிற்சொ
ல்லியிருக்குந் தலங்களிற்றங்கி அநேக
தேவர்கள், சித்தர்கள், முனிவர்கள், ரிஷி
கள், மானிடர், விலங்குகள் முதலானவர்க
ளுக்கு விசேட பேறுகளைத் தந்திருப்பதினா
லும்; இனியுமியாவரேனும் கருமையைநண்ணி
னின்று வேருபுறந் தின்று கொண்டு போவ
தோர்ப. ஸ்ரீசுப்பிரமணிய சுவாமிகளுடைய

பேரைச் சொல்லுதல், புகழ்தல், பிறரால் அவற்றை கேட்டல், திருப்பணி செய்தல், கோயிலில் வலமவரல், தொழுகை, உள்ளத்தி லுன்னல், துதித்தல், தியானித்தல், கிஞ்கா மியமாயத்தை செய்தல், அவரே மாணிட சட்டை தாங்கி குருவடிவாகிவந்து உபதே சித்தருளப்பெறல், பத்தி சிரத்தையோடு அவ்வழியினின்று சமாதிகூடி முத்தியடை தல் முதலிய பேறுகளை வரிசைக் கிரமமாக அடைந்து திண்ணமாதலாலும் இந்த நூலை யும் இதிற் கூறி யிருக்கும் தலங்களையும் நாம் பரிவுடன் கவனிப்பது அவசியமே!—

1. * திருப்பரங்குன்றம்

நூல் தொகுப்பு.

படைத்தற்கும் காத்தற்கும் அழித்தற்கும் உரிமையுடைய ஒளியினையும், தானினையும்,

* இந்த மதுரைக்கு 3 - நாழிகை வழி தூரத்தி லிருக்கின்றது.

கையினையுமுடைய தெய்வயானையார் கணவனை குளிர்ந்த கடப்பமாலை அசையாநின்ற மார்பினையுடையவனை, செங்காந்தட் கண்ணியைச்சூடிய திருமுடியுடையவனை, வெற்றியும் புகழுமுடையவனுமாகிய ஸ்ரீ முருகக் கடவுளைத் தலைமைபெற்ற உள்ளத்தினோடு விரும

இந்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமிகள் பராசரா புத்திரர்களைக் காத்தருளிய தலம். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் சூராதியரை வென்று, தேவர்கள் சிறையை மீட்டு, அவர்களை விண்ணுலகத்திற் குடியேற்றியபோது, தேவேந்திரன் இவர் பராக்கிரமத்துக்கு மகிழ்ந்து தன்புத்திரியாகிய தெய்வயானையம்மையை அவருக்குப் பாணிக்கிரஹணஞ் செய்து கொடுத்த தலம், முருகாவென்று மொழிந்தவரும் ஒரு பெண்ணின் கணவன் அதை யொழித்துத் தன் பெயர் கூறக் கற்பித்ததும் அவள் கேளாமைக்காக அவள் கரத்தைச் சேதிப்ப, அக்கரம் ஸ்ரீ முருகப்பிரானருளால் வளரப் பெற்ற தலம்.

பிணையாளால், வீடுபேற்றைத் தவறாமல் இப்பொழுதே பெறுவை. அதுபெறுதற்கு அவனை யாண்டுமுறையு மென்னில திருப்பரங் குன்றமாந் துறைதலு முரியன்: அதுவன்றி

2 * திருச்சீரலைவாய்

நூலதொகுப்பு

மேழமேற கொணடு ஆறு முகஙகளும் தொழிலகளிடததுச செயயும முறைமை சேரப பயின்று நடதத, அவற்றிறகேறப தோளகள ஆஙகாஙகு வளைநதும நிமிரநது விருககப பன்னிருகையும முகஙகளின் பகு

---

* இதது திருநெலவேலிககுத தெறகு மூன்றுகாத தூரததில் சமுததிர தீரததி லுளளது. வியாசரால உபதேசிககப பட்ட சுகப்பிரமரிஷி. நாரதரால் உபதேசிககப் பட்ட வெள்ளையானை யிவர்கள் பூசிதது அனுககிரகம்பெறற தலம்.

ரியிலே பமேம்படி தொழில் செய்து திருச்செந்தூர் என்னுந்திருப்பதியேற எழுந்தருளுதலும நிலைபெற்றதுணமாம், அதுவன்றி

இந்த கந்தமாதனம், சந்தனுசலம், திருச்செந்தி, திருச்செந்தில், திருச்செந்தூர் என்றும பெயர்களாலும் வழங்கி வருகின்றது

தேவர்களிடர்களைப்போக்கு நவிகரும்பொருட்டு சூரபன்மனை சிங்கமுகாசுரனை. தாருகாசுரன்பானுகோபனை முதலிய துட்டர்களாகிய அசுரர்களை சமஹரித்தவீரவாகுதேவர், வீரகேசரி, வீரமாகேந்திரன், வீரமகேசுரன், வீரபுரந்தரன், வீரராக்கதன், வீரமார்த்தாண்டன், வீரராந்தகன், வீரதீரன் முதலிய நவவீரர்களும. பூதவீரர்களும், இலக்கவீரர்களும் படைவீடுகொண் டெழுந்தருளி யிருந்த தலம்.

3 * திருவாவினன்குடி

நூல்தொகுப்பு

பலரும்புகழும்படியான திரிமூர்த்திகளும் தலைவராகவேண்டி அதற்குக்குறை பாடுண்டாக்கின பிரமனை பழையநிலையில் நிறுத்தக் கருதி திருமாலும், உருத்திரரும், தேவேந்திரரும் ஆதித்தரும், வசுக்களும் மருத்துவரும் பதினெண்கணங்களும்வந்து தன்னைக் காணும்படி திருவாவினன்குடியில் அமர்ந்து றைதலுமுரியன்: அதுவன்றி,

4 ‡ திருவேரகம்

நூல்தொகுப்பு

இருபிறப்பாளர் நீராடுகொல் தோய்க்கப் பட்ட ஈலிங்கம் உடம்பிலே கிடந்து புலர

---

* இந்த பழநிமலை அடிவாரத்தி லிருக் கின்றது. இலட்சுமிதேவி, காமதேனு, சூரி யன், பூமிதேவி, இடிமுதலியோர் பூசித்து பேறுபெற்றதலம்.

‡ இது கும்பகோணத்துக்கு 2-நாழி கை வழிதூரத்தில் இருக்கின்றது.

உடுத்து, மணமிகுந்த நறுமலரை யேந்தி, கூப்பிய கையராய் நவிலப்பாடி; வழிபடு காலமறிந்து தோத்திரங்களைக்கூற அதற் குப்பெரிதுமகிழ்ந்து திருவேரகத்து அமரந் துறைதலு முரியன; அதுவன்றி.

சாமிமலை யெனும் பெயர் பெற்று வழங்கி வருகிறது.

பிரமதேவன் சிவதரிசனஞ் செய்துவரும் மார்க்கத்தில் ஸ்ரீ பால சுப்பிரமணியக் கடவு ளைக் கண்டு வந்தனஞ்செய்யாதேக; பிரமனை அழைத்துப் பிரணவத்திற்குப் பொருள் கேட்க, அவன் விடைகூறாமைப்பற்றி. சிர சிற்குட்டிச் சிறையிட்டுத் தாமே சிருட்டித் தொழிலை நடத்த சிவபெருமான் அங்கு தோன்றி. பிரமனைச் சிறையை நீக்கச்சொல்லி யும் விடாது பிறகு விடுவித்து சிவபிரானுக் குப் பிரணவத்தை யுபதேசித்த தலம்.

5. * குன்றுதோறாடல்

நூல்தொகுப்பு.

கானவர் குறையைக் கூத்தாட, அவர் மகளிர் குரவை யாடி யசைய அவர்களைக் கண்டு ஸ்ரீ முருகக்கடவுள் தொடுத்தகண்ணியைச்சூடி. சிவந்த ஆடையையுடுத்து அசோகின் குளிர்ந்த தளிர் போன்ற காதைப் பொருந்தி கச்சுக் கட்டி, கழலை யணிந்து,

---

* மலைநாட்டுத் தெய்வம் ஸ்ரீசுப்பிரமணியக்கடவுளாதலால் இங்ஙனங் கூறினர்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

நாடாகு முல்லைக் கழிசெய்த லாகுமங்கல்
லாகு குறிஞ்சி
நாடாமருதம் கடலைநெய்ம் பாலையர்
நாட்டுத் தெய்வம்.
கோடாகரனைமுரு கனைகுகன் இந்திரன்
கூறுதூக்கை
மாடாயா மீன்புனலா குன்றவா நாடா
மறவருமே,

என வருதலாற் காண்க

வெட்சி மாலை சூடி, குழலையூதி, கொம்பைக் குறித்து, பல்லியங்களை எழுப்பி மயிலேறி, கோழிக் கொடியை யுயர்த்து, செங்கை வளர்ந்து தொடியணிந்து, துகிலையுடுத்து, தனைக யினால் அவர்கள் கையினைத் தழுவி ஏந்தி. முத்தரைக் கொண்டு பாடிமகளிருடன் மலைகள் தோறுஞ் சென்று விளையாடுதலும் தனக்கு நிலைநின்ற குணமாம்; அதுவன்றி,

6. * பழமுதிர்சோலை

நூல் தொகுப்பு.

ஒவ்வொரூரில் நடக்கும் திருவிழாக்களிலும், தன்மேல் அன்புடையவர் துதித்தலால் தமது திருவுளம் விரும்பிய இடத்திலும், சன்னதக்காரன் செய்த வெறியாடுகளத்திலும், காட்டிலும், சோலையிலும், ஆற்றிடைக் குறையிலும், ஆறுகளிலும், குளங்களிலும்,

* இது மதுரைக்கு ஒன்றேகால் காததூரத்திலிருக்கின்றது. இது திருமாலிருஞ்

வேறுபல வூர்களிலும், முச்சந்தி நாற்சந்தி ஐஞ்சந்திகளிலும், ஊருக்கு நடுவே எல்லாரு மிருக்கும் மரத்தடியிலும், அம்பலத்திலும், ஆதீண்டு குற்றியை யுடைய இடத்திலும், உறைதலும் உரியர். குறமகள் வழிபட்ட நகரிலே உறைதலும் உரியர். இஃது யான் கண்டவாறு சொன்னேன். இந்தத் தலங்களிலாயினும் வேறு எந்தவிடங்களிலாயினும் அவரை நீ கண்டபோது முன்பு தலைமேலே கையைவைத்து வாழ்த்தி, பிறகு அவர் திருவடி யுன் தலையிலுறத் தண்டமிட்டு, பலவாறாகத் துதித்துப் புகழ்ந்து, *நின்னடிசேர வந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நீ கோரிய வீடுபேற்றைத் தருபவர் பழமுதிர் சோலைக் குரிமையை யுடையவர்.

சோலை. சோலைமலை, கள்ளழகர் கோயிலெனும் பெயர்களாலும் வழங்கி வருகிறது.

இந்தத் தலம் நக்கீரர், அருணகிரிநாதர் முதலிய அடியவர்களால் ஸ்ரீ சுப்பிரமண

ணிய சுவாமிகளுடைய ஆறுபடை வீடுகளி லொன்றாகப் பாடல்பெற்றிருக்கின்றது.

இந்தத் தலத்தில், ஒரே பீடத்தில் மூலவரும் அவருக்கு இருபுறத்திலும் இரண்டு தேவிமாரும், நின்ற திருக்கோலமாய் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். இந்தச் சேவை ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் தலங்களிலன்றிச் சாதாரணமாக எந்த விஷ்ணு க்ஷேத்திரத்திலுமில்லை.

இந்த ஆலயத்திலுள்ள ஸ்தம்பங்கள் உன்னதமாயும், ஒவ்வொன்றில் விசேஷ விசித்திரவேலைகளும், உருவங்களும், சின்னங்களும் முன்னமே அமையப்பெற்றிருந்து இப்போது ஸ்தம்பங்களில் தளவரிசைமுதல் மேல்மட்ட வரையிலுள்ள ஒரு உருவமாவது இன்னதென நிச்சயிக்கக் கூடாமலிருக்கும்படி யாது காரணத்தாலோ உளியினால் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தப் பிரதேசங்களில் இதர மதஸ்தரான துருக்கர், கிறிஸ்தவர் முதலியோர் விசேஷ சஞ்சாரஞ் செய்திராமையால் அவர்களால் இக்குற்றம் புத்தனங்கள் நேரிட்டிருக்கும் என நம்ப இடமில்லை.

இத்தலத்துக்குக் காவற்காரர் வீரவாகு தேவராகச் சொல்லுகின்றனர். வீரவாகு தேவர் ஸ்ரீ முருகவேளது படைத்தலைவராகி, அவ்வாலயத்தைக் காத்தே வருகின்றனர்.

இந்தக்கோயில் முகத்துவாரத்திற் பதினெட்டாம்படி கறுப்பண்ண சுவாமிகோயிலிருக்கின்றது. விஷ்ணு கோயிலுக்கும், கறுப்பண்ண சுவாமி கோயிலுக்கும் எந்த நாட்டிலும் எந்தச் சமயங்களிலும் சம்பந்தமே யில்லை.

திருப்பதியிலும், திருமாலிருஞ் சோலையிலும் மூர்த்திகள் விசேடமாகப் பேசப்பட்டிருப்பதால் இவ்விரண்டுமே விசேட தலங்களாயினும் குளிர்காயசகலுள்ள பிரதேசங்களாயினவென உலகத்தவர் சொல்லுகின்றனர்.

ஆறுபடைவீடுகளின் சிறப்பு

முற்றுப்பெற்றன.

உ

முருகன் றுணை.

* தோத்திரப்பாக்கள்.

நேரிசை வெண்பா

குன்றமெறிந்தாய் குரைகடலிற் சூர்தடிந்தாய்
புன்றலைய பூதப் பொருபடையா யென்று
மிளையா யழகியா யேறூர்ந்தா னேறே
உளையாயென் னுள்ளத் துறை

(இ-ள்) குன்றம் எறிந்தாய்- (கிரௌஞ்சகிரியாகிய) மலையைப் பிளந்தவரே! குரைகடலிற் சூர்தடிந்தாய் ஒலிக்கின்ற கடலின் மத்தியில் (மாமர உருவாகி நின்ற சூரனைச் சங்கரித்தவரே

---

* இத்தோத்திரப்பாக்கள் பழைய ஏட்டுப்பிரதிகளிலில்லாமல் புதிதாய் அச்சிட்டிருக்கும் பிரதிகளில் மாத்திரமிருக்கின்றமையால் இவற்றைத் தனியே அச்சிட்டனம்.

தலையபூதப் பொருபடையாய் - சிறிய
தலைகளையுடைய யுத்தஞ் செய்கின்ற
பூதப்படையை யுடையவரே, என்றும்
இளையாய் - எக்காலத்தும் இளமைப்
பருவத்தை யுடையவரே, அழகியாய்-
அழகை யுடையவரே, ஏறு ஊர்ந்தான்
ஏற்ற-இடபவாகன மேறும் (பரமசிவ
னுடைய) புத்திரரே, உளையாய் - உலை
யாய் அறியாதவரே, என் உள்ளத்து
உறை என்னுடைய இருதயத்தில
வீற்றிருப்பீராக, என்றவாறு. 1

குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர்
செய்ததுவு, மன்றங் கமரரிடா தீர்த்ததுவு-
மின்றென்னைக், கைவிடா நின்றதுவுங் கற்
பொதும்பிற் காத்ததுவு, மெய்விடா வீரன்
கை வேல.

(இ-ள்) *மெய்விடா வீரன் கைவேல்-
என்றுஞ் சிரஞ்சீவியாயிருக்கும் வீர

* மெய் - உண்மைநெறி யெனினுமாம்

னுடைய (முருகக்கடவுளுடைய) கையி
லுள்ள வேலாயுதத்தினால், தான குன்
றம் எறிந்ததுவும். (கிரௌஞ்சகிரியா
கிய) மலையைப் பிளந்ததுவும், குன்ற
போர் செய்ததுவும் பகைவா மாள யுத்
தஞ் செய்ததுவும், அன்று அங்கு அம
ரா இடர் தீர்த்ததுவும்-முற்காலத்தில்
வீரமாமகேந்திரபுரியில் தேவர்களுக்
குற்ற துன்பத்தை நீக்கினதுவும், இன்
று என்னை கைவிடா நின்றதுவும் இக்
காலத்தில் என்னைக் கைசோர விடாமல்
நிலைபெற்றிருப்பதுவும், கலபொதுவில்
காத்ததுவும் - கலகுகையிலிருந்து காத்
ததுவும் ஆகும், எ-று. 2

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர்சிறைமீட்ட
தீரவேல்செவ்வேள் திருக்கைவேல்-வாரி
குளித்தவேல்கொற்றவேல் சூர்மார்புங்குன்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை. ௩

(இ-ள்) செவ்வேல் திருக்கைவேல்-
ஸ்ரீ முருகக் கடவுளுடைய மேன்மை

பொருந்திய கையிலிருக்கும்வேல், வீர
வேல்-வீரத்தன்மை பொருந்தியவேல்,
தாரைவேல்-கூர்மை பொருந்திய வேல்
விண்ணோர்சிறைமீட்ட தீரவேல்-தேவர்
கள் சிறைமீட்ட வலிமையையுடைய
வேல், வாரி குளித்தவேல்-சமுத்திரத்
திலமிழ்ந்தவேல், கொற்றவேல்-வெற்றி
பொருந்தியவேல், சூர்மாவும் குன்றம்
துளைத்தவேல் - சூரனுடைய மாவை
யும் (கிரௌஞ்சகிரியையும்) பிளந்த
வேல், உண்டதனை - நமக்குத்துணை
யாகவுண்டு, எ-று. 8

இன்னமொருகா லெனதிடும்பைக் குன்றக்
குறு கொன்னவில்வேற் சூர்தடிந்தகொற்
றவா-முன்னம், பனிவேய் நெடுங்குன்றம்
பட்டுருவத் தொட்ட தனிவேலை வாங்கத்
தகும்.

(இ-ள்) கொல் நவில் வேல் சூர்
தடிந்த கொற்றவா - (பகைவரைக்)
கொல்லக்கற்ற வேலாயுதத்தால் சூர

லைச் சங்கரித்த தலைவனே, முன்னம்-
பூர்வத்தில, பனிமேவய் நெடுங்குன்றம-
பனியால அலங்கரிக்கப்பட்ட (வெள்ள
ஞ்சகிரி யென்னும்) பெரியமலையில,
பட்டுருவ-பட்டுருவும்படி, தொட்ட-
பிரயோகித்த, தனிவேலை - ஒப்பற்ற
வேலாயுதத்தை, இன்னம் ஒருகால்-
இனியும் ஒருவிசை எனது இடும்பை
குன்றுகதும - என்னுடைய ஆபத்தா
கிய குன்றின்மீதிலும, வாங்கத்தகும்.
செலுத்தத் தகுதியாயிருக்கும் எ-று.

உன்னை யொழிய வொருவரையு நம்புகி
லேன், பின்னை யொருவரையான பின்செல்
லேன்-பன்னிருகைக், கோலப்பா வானோர்
கொடியவினை தீர்த்தருளும், வேலப்பா
செந்தி வாழ்வே.

(இ-ள்) பன்னிருகை கோலப்பா-பன்
னிரண்டு கைகளிலும் ஆயுதங்களைத்
தரித்தவரே, வானோர் கொடியவினை
த். அருளும் வேலப்பா - தேவர்

களுக்குற்ற கொடிய பொலலாங்குகளை
நீக்கி யிரட்சித்த வேலாயுதக் கடவுளை
செந்தி வாழ்வே - திருச்செந்தூரென
னும பதியில வாழும செல்வமே,
உனனை ஒழிய - உன்னைத் தவிர, ஒரு
வரையும நமபுகிலேன - (மேலும) ஒரு
தெய்வத்தையும விருமபேன; பின்னை
ஒருவரை யான பின செலலலேன் மேலும
ஒருவரையும தொடர்ந்து போகேன
எ-று. 5

அறுசு முகந்தோன்றி னாறுமுகந்தோன்
றும, வெறுசமரிலஞ்சலென வேறொன்று
நெஞ்சே, லொருகா னினைக்கி லிருகாலுந
தோன்று. முருகாவென ரோதுவார் முன.

(இ-ள்) முருகாவென் ரோதுவார்
முன-முருகா வென்று (உள்ளன்புடன்
சொலகிறவரிடத்தில், அஞ்சமுகம்
தோன்றில்-பயத்தினால் முகவாட்டம்
தோன்றினால், (அவர்களை ஆதரிக்க)
ஆறுமுகம தோன்றும - ...

ளும் வெளிப்படும், வெஞ்சமரில் - கடு
மையாகிய போரில (அச்சம உண்டா
யின) அஞ்சல் என - பயப்படாதே
என்று, வேல தோன்றும - வேலாயுதம
காணப்படும, நெஞ்சில - (உருக்கத்
தோடு) மனதில்; ஒருகால நினைக்கில -
ஒருதரம நினைத்தால, இருகாலும
தோன்றும - (சகலமான பேறும வரை
யாது கொடுக்கும) இரண்டு திருவடி
களும தரிசனமாகும, எ-று. 6

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே யீசன மகனே-யொருகைமுகன்
றம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்
நம்பியே கைதொழுவே னான. [பொழுது

(இ-ள்) முருகனே-முருகனே, செந்தி
முதல்வனே - திருச்செந்தூரென்னும்
பதித் தலைவனே, மாயோன மருகனே-
மகாவிஷ்ணுவுக்கு மருமகனே, ஈசன
மகனே-பரமசிவன புத்திரனே, ஒரு
கைமுகன் தம்பியே-ஒப்பற்ற யானை

துதிக்கை பெற்ற முகத்தையுடைய விநாயகருக் கிளையவனை, ஞான - ஞானத்தினனுடைய-உணர்வுடைய தண்டைக் கால்-தண்டையையணிந்த திருவடிகளை எப்பொழுது - எந்த காலத்தில், நம்பியே கைதொழுவேன்-விரும்பி (உள்ளன்புடன்) கையினால் தொழுவேனா எ-று. 7

காக்கக் கடவியநீ காவா திருந்தக்கா
லாக்குப் பரமா மறுமுகவா-பூக்குங்
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
விடங்கா ணிரங்காயினி.

(இ-ள்) அறுமுகவா - ஆறுதிருமுகத்தையுடையவனே, பூக்குங் கடம்பா - மலரும் கடப்பமாலையைத்தரித்தவனே முருகா-முருகனே, கதிர்வேலா - ஒளியைவீசுகின்ற வேலாயுதத்தையுடையவனே, காக்கக்கடவிய நீ அடியார்களை (யாதரித்து) காப்பாற்றும் படியான உரிமையுடைய தேவரீர், காவா திருந்

தக்கால் - எபக்கென்னென்று பராமுக மாயிருந்தால், ஆரகுப்பரமாப - அது பரமாப-அது யாருககுப் பொறுப்பா கும, (தேவரீருக்கன்றி வேறொருவருக் கில்லை ஆதலால) நல்ல இடம காண்- (இது) கலை சமயமானதினால், இரங் காய இனி-இப்பொழுது (எனமீது) தயைபுரிவாய, எ-று. 8

—

பரஙகுன்றிற் பனனிருகைக கோமான்
றன பாதய, கரஙகூபபக கணகுளிரககணடு
சுருஙகாமல ஆசையா னெஞசேயணி முரு
காற றப்படையைப, பூசையாகக்கொணடே
புகல்.

(இ-ள்) நெஞ்சே - ஓ மனமே, பரங குன்றினில் - திருப்பரங்குன்றத்தில (வீற் றிருக்கும) பனனிருகைககோமான தன் பாதய - பன்னிரண்டு கைகளையுடைய பெருமையிற சிறந்த முருககடவுளு டைய திருவடிகளை, கரங கூப்பி கை யால் தொழுது, கண குளிரக் கண்டு

கண்கள் பூரண சந்தோஷப் படும்படி யாகத் தரிசித்து, சுருக்காமல் ஆசை யால்-கெடுதலிலாதிருப்பதுடனே அணிமுருகாற்றுப் படையை - அணி வகுத்தாருக்கும் திருமுருகாற்றுப்படை யென்னும் நூலை, பூசையாக்கொண்டே புகல-பூராதனையாகக் கொண்டு சொல் லக்கடவை, எ-று. 9

நக்கீரர் தாமுரைத்த நன்முருகாற்றுப்
படையைத், தற்கோல நாடோறுஞ் சாற்
றினால்-முற்கோல, மாமுருகன் வந்துமனக்
கவலை தீர்த்தருளித் தானினைத்த வெல்
லாந் தரும்.

(இ-ள்) நக்கீரர் தாமுரைத்த (தெய்வத்தன்மை பொருந்திய) நக்கீரர் அருளிச்செய்த, நன்முருகாற்றுப்படையை நன்மை பயக்கும் திருமுருகாற்றுப் படை யென்னும், தற்கோலம் இந்தச் செய்யுள் தொடையைத்தக்கோலத்துடன், நாடோறுஞ்சாற்றினன்-ஒருவன

பிரதிதினமும் பாராயணஞ் செய்தால்
முற்கோலம்-பழமையாகிய அழகினை
வாய்ந்த,மாமுருகனை-மாட்சிமைப்பெற்ற
முருகக்கடவுள், வந்து - (அவன்முன்)
தோன்றி, மனக்கவலை தீர்த்தருளி-
(அவனுக்குற்ற) பகைவிசாரம் முழுவ
தும கிருபைகொண்டு நீக்கி, தானி
னைத்த எல்லாந்தரும-அவன் கோரிய
வெல்லாவற்றையும தருவான் எ-று. 10

ஸ்தோத்திரப்பாக்கள் பதவுரை

முற்றுப்பெற்றன.

உ

முருகனருணை.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் நாமங்கள்

வருமாறு

அரிமருகனை வாருமலையன் வள்ளி மண
வாளனை அமரமணை தெய்வ யானைக் கன்
டனை பனிசாதலை தாரு காரிகேவன் அறு
முகனை பரமெருநாதி கரிமுகத சிளைவல
கலை யுணாபுகலை வேலினாவனை காங்கே
யனை குனவற பிரமதான, காரத்திகே யனை
குகனை மதுலினி குருபதி கநதரு சான்கடம்
பனை, சரவண பவன சுப்பிரமணியன் சுரே
சனை சேய திருகரு செரமேருனை சிவ, சண்
ரனை தேசிகனை குாயபரைகவன பாவகி சனை
முகனை சிலம்பனை செட்டி, முருகு சேவற்
கொடியனை குழகனைச் சேர்த்துக் குமரனை முனை
முனைரு தோளனை செவவேலை, முககணணி
மைந்தனவி சாகனமலை வேந்தனடி முழு
மனை அடன் துதிப்பாம.

சிவமயம்.

அருணகிரிநாதர்

அருளிச்செய்த

கந்தரநுபூதி.

இஃது

அ ணாவ

கந்தசாமி முதலியாரவர்களது

சென்னை,

ஸ்ரீ லக்ஷுமி விலாஸ அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1900.

கணபதி துணை

கந்தரநுபூதி.

காப்பு

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந் திடவே
பஞ்சக் கரவா னைபதம் பணிவாம்

நூல்

மரயானை அநுசரிக்க

ஆடும் பரிவே லணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகனைச் செருவிற்
சாடுந் தனியா னைசகோ தரனே. (௧)

வணங்காரைத் தண்டிக்க

உல்லா சநிரா குலயோ கவிதச்
சல்லா பவிநோ தனுநீ யலையோ
எல்லா மறஎன் னையிழந் தநலஞ்
சொல்லாய் முருகா சுரபூ பதியே. (௨)

கலவியினை வெச்ச.

வானோ புனல்பார் கனன்மா ருத
மோ, ஞானோ தயமோ நவினான் மறை
யோ, யானோ மனமோ வெனையாண்
டவிடந், தானோ பொருளா வதுசண்
முகனே. (௩)

துறவு பெற

வளைபட் டகைமா தொடுமக் களெ
னும், தளைபட் டழியத தகுமோ தகு
மோ, கிளைபட் டெழுசூ ருரமுங் கிரி
யுந், தொளைபட் டுருவத் தொடுவே
லவனே. (௪)

மாயையை ஒழிக்க.

மகமா யைகளைந் திடவல் லபிரான்,
முகமா றுமொழிந் துமொழிந் தில
னே, யகமா டைமடந் தையரென் றய
ருஞ், சகமா யையுணின் றுதயங் குவ
தே (௫)

மாதரைத் தழுவ.

திணியா னமனோ சிலைமீ துனதா
ளணியா ரரவிந் தரும்புமதோ

பணியா வெனவள் ளிபதம் பணியுந்
தணியா வதிமோ கதயா பரனே. (௮)

தீராப்பிணி தீர

கெடுவாய மனனே கதிகேள் கரவா,
திடுவாய வடிவே லிறைதா ணினைவா
ய், சுடுவாய நெடுவே தனைதூள் பட
வே, விடுவாய் விடுவாய வினையா வை
யுமே. (௯)

குடிகளைத் தன்வசமாக்க

அமரும பதிகே ளகமா மெனுமிப்,
பிமரங் கெடமெய்ப பொருள்பே சிய
வா,குமரன கிரிரா சகுமா ரிமகன,சம
ரம பொருதா னவநா சகனே. (௰)

பெண்ணாசை ஒழிக்க

மட்டூர் குழன்மங் கையார்மை யல்
வலைப, பட்டூ சல்படும பரிசென் றொ
ழிவேன், தட்டூ டறவேல சைலத்
தெறியும, நிட்டூ ரநிரா குலநிர்ப் பய
னே. (௧௧)

நயனை விலக்க.

சாரமா மிசைக்கா லனவரிற் கலபத்
மிகாபா மிசைவரு தெதிரப படுவாய்
ாரயாா பவலா ரிதலா ரியெனுஞ்
சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே (,

தனிகை சேர்க்.

கூகா வெனவென கிளேகூ டியமுப்,
போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சிய
வா, நாகா சலவே லவாரா லுகவித,
அயாகா சுரலோ கசிகா மணியே. (கக)

களவு வெல்ல

செம்மான் மகளை திருடு திரு
டனை, பெம்மானை முருகன் பிறவா னிற
வான, சும்மா விருசொல் லறவென்
றலுமே, யமமா பொருளொன்று முண
ாிக் திலனே. (கஉ)

இருள் வழி நடக்க.

முருகன் றனிவேல முனிநங் குரு
வென்ட றருள்கொண் டறியா ரறியுந
தரமோ, வுருவன் றருவன் றுளதன

நிலதன், நிருபனை னெறியன னென
நின றதுவே. (௩௯)

பாசதரிசனஞ் செய்ய

கைவாய கதிாவேல முருகன கழ
லபெற, றுயவாய மனனே யொழிவா
யொழிவாய, மெயவாய விழிநா சியொ
டுஞ செவியா, மைவாய வழிசெல
லுமவா வினையே. (௪௰)

அட்டாவதானஞ் செயய

முருகன குமரன குகனென று மொழி
நது, ருகுஞ செயறந துணர்வெனறு
அருளவாய, பொருபுங கவரும புவி
யும பரவுங, குருபுங கவவெண குண
பஞ சரனே. (௪௧)

பேராசை விலகக

பேரா சையெனும பிணியிற பிணி
பட், டோரா வினையே னுழலத தகு
மோ, வீரா முதுசூர் படவே லெறி
யுஞ், சூரா சுரலோ கதுரந தரனே ()

நன்னடத்தை மேன்மையாக.

யாமோதியகல் வியுமெம் மறிவுந்,
தாமே பெறவே லவர்தந் ததனாற், பூ
மேன் மயல்போ யறமெய்ப் புணர்வீர்,
நாமே னடவீர் நடவீ ரினியே. (௧௭)

கற்பழியாதிருக்க.

உதியா மரியா வுணரா மறவா
விதிமா லறியா விமலன் புதல்வா
வதிகா வநகா வபயா வமரா
வதிகா வலசூ ரபயங் கரனே. (௧௮)

இல்வாழ்க்கை நீங்க

வடிவுந் தனமும் மனமுங் குண
முங், குடியுங் குலமுங் குடிபோ கிய
வா, வடியந் தமிலா வயில்வே லரசே,
மிடியென் றொருபா விவெளிப் படி
னே. (௧௯)

அனுக்கிரகம் பெற.

அரிதாகியமெய்ப் பொருளுக்கடியே
னுரிதாவுபதே சமுணர்த்தியவா
விரிதாரணவிக் ரமவேளிமையோர்
புரிதாரகநா கபுரந்தரனே. (௨௦)

திருவடி வணங்க.

கருதா மறவா நெறிகாண வெனக்
கிருதாள் வனசந் தரவென் றிசைவாய
வரதா முருகா மயில்வா கனனே
விரதா சுரசூ ரவிபா டணனே. (உக)

தவம் பெற

காளைக் குமரே சனெனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவமெய் தியவா
பாளைக் குழல்வள் ளிபதம் பணியும்
வேளைச் சுரபூ பதிமே ருவையே (உஉ)

சலிகை சொல்ல.

அடியைக் குறியா தறியா மையினா, முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ, வடிவிக் ரமவேள் மகிபா குறமின், கொடியைப் புணருங் குணபூ தரனே (உ௩)

மாதர்வலையில் அகப்படாதிருக்க.

கூர்வேல் விழிமங் கையர்கொங் கையிலே, சேர்வே னருள்சே ரவு மெண் ணுமதோ, சூர்வே ரொடுகுன்

றுமெதானைத் தகெடுமே, போராவேல புரந்
தரபூ பதியே. (௨௪)

மகாவினை ஒழிக்க.

மெய்யே யெனவெவ் வினைவாழ்
வையுகந், தையோ வடியே னலையக
கடவேனோ, கையோ வயிலோ கழலோ
முழுதுஞ், செய்யோய மயிலே றியசே
வகனே. (௨௫)

யாருமற்றபோது ஆதாரமாக.

ஆதா ரமிலே னருளைப் பெறவே
நீதா னொருசற் றுநினைந் திலையே
வேதா கமஞா னவிநோ தமனோ
தீதா சுரலோ கசிகா மணியே. (௨௬)

பாக்கியத்தை விதிவழி அனுபவிக்க.

மின்னே நிகர்வாழ் வைவிரும் பிய
யா, னென்னே விதியின் பயனிங் கிது
வோ, பொன்னே மணியே பொருளே
யருளே, மன்னே மயிலே றியவா
னவனே. (௨௭)

ஞான அவஞக.

ஆனவமுதே யயில்வேலரசே
ஞானாகரனே நவிலத்தகுமோ
யானாகியவென் னைவிழுங்கிவெறுந்
தானாயநிலைநின் றதுதற்பரமே. (௨௮)

கடவுள்முன் கோபமாற்ற.

இல்லே யெனுமா யையிலிட் டனைநீ பொல்லே னறியா மைபொறுத் திலையே, மலலே புரிபன் னிருவா குவிலென், சொலலே புனையுஞ் சுடர்வே லவனே. (௨௯)

வழக்குப் பேச.

செவ்வா னுருவிற் றிகழ்வே லவனன், றொவ்வா ததென வுணர்வித் ததுதா,னவ்வா றறிவா ரறிகின் றதலா, லெவ்வா றொருவர்க் கிசைவிப் பதுவே. (௩0)

கடவுள்முன்னிலையில ஞானம்பெற.

பாழ்வாழ்வெனுமிப் படுமாயையிலே
வீழ்வா யெனவென் னைவிதித் தனையே

தாழுவாணவைசெய தனதாமுளவோ
வாழுவாயினிநீ மயில்வாகனனே. (கூக)

கொலை மறுகக.

கலையேபதறிக கதறிததலையூ
டலையேபடுமா றதுவாய்விடவோ
கொலையேபுரிவே டாகுலபபிடிதோய்
மலையேமலைகூ றிடுவாகையனே. (கூஉ)

வியாகுலம் ஒழிகக.

சிநதா குலவில லொடுசெல் வமெ
னுமட, விநதா டவியென் றுவிடப பெ
றுவேன், மநதா கினிதந தவரோ தய
னே, சநதா முருகா கருணா கரனே. ()

பெண்களைததாயாக நினைகக.

சிங்காரமடந தையாநீநெறிபோய்
மஙகாமலெனக குவரநதருவாய
சஙகராமசிகா வலசண்முகனே
கஙகாநதிபா லகிர்பாகரனே. (கூச)

சரீரவாஞ்சை ஒழிகக.

விதிகா ணுமுடமபைவிடா வினை
யேன், கதிகா ணமலர்க் கழலென் றரு
ள்வாய, மதிவா ணுதல்வள் ளியை

யல் லதுபின், றுதியா விரதா சுரபூ பதியே. (கரு)

சடவுணாக ஞாண.

காதா குமரா நமவென் றரஞ; ரோ தா யெனவோ தியசெப பொருடான், வேதா முதல்வின ணவர்சூ டுமலர்ப, பாதா குறமின் பதசே கரனே. (கசு)

தனது அகந்தையை ஒழிக்க.

கிரிவாயவிடுவிக் கரமவேளிமையோர பரிவாரமெனும் பதமேவலையே புரிவாய்மனனே பொறையாமறிவா லரிவாயடியோடு மகந்தையையே(கஎ)

பிசாசம ஒழிக்க

ஆதாளியைமொன் றறியேனையறத் தீதாளியையாண் டதுசெபபுமதோ கூதாளகிரா தகுலிக்கிறைவா வேதாளகணம புகழுவேலவனே.(கஅ)

ஜனனம் எடாதிருகக.

மாவேழ் சனனங் கெடமா யை விடா, மூவே டணையென் றுமுடிக தடுமோ, கோவே குறமின் கொடி

தோள் புணர்ந்த, தேவே சிவசங் கரதே
சிகனே. (௩௯)

மாயை யொழிய.

வினையோ டவிடுங் கதிர்வேன் மற
வேனா, மனையோ டுதியங் கியமங் கிட
வோ, சுனையோ டருவித் துறையோ
டுபசுந், தினையோ டிதணோ டுதிரிந்
தவனே. (௪0)

நிர்தியஸ்ரேயம் பெற

சாகாதெனையே சரணங்களிலே
காகாநமனார் கலகஞ்செயுநாள்
வாகாமுருகா மயில்வாகனனே
யோகாசிவஞா னோபதேசிகனே. (௪௧)

நினைப்பற நிற்க.

குறியைக் குறியா தகுறித் தறியுஞ்,
நெறியைத் தனிவே லைநிகழ்த் திட
லுஞ், செறிவற் றுலகோ டுரைசிந்
தையுமற், றறிவற் றறியா மையுமற்
றதுவே. (௪௨)

ஆசாரிய அனுக்கிரகம்.

தூசாமணியுந் துகிலும் புனைவா
ணேசாமுருகா நினதன்பருளா

ஆசா நிகளந் துகளாயினபின்
பேசா வநுபூதி பிறந்ததுவே. (௪௩)

குருமந்திரம் பெற

சாடுந் தனிவேன் முருகன் சரணஞ்
சூடும்படி தந்தது சொல்லுமதோ
வீடுஞ் சுரர்மா முடிவேதமும்வெங்
காடும் புனமுங் கமழுங்கழலே. (௪௪)

கலவியில் சமபாதிக்க.

கரவா கியகல் வியுளார் கடைசென்,
றிரவா வகைமெய்ப் பொருளீ குவை
யோ, குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்,
சரவா சிவயோ கதயா பரனே. (௪௫)

மனவருத்தந் தீர.

எந்தாயுமெனக் கருடந்தையுநீ
சிந்தாகுலமா னவைதீர்த்தெனையாள்
கந்தாகதிர்வே லவனேயுமையாண்
மைந்தாகுமரா மறைநாயகனே (௪௬)

ஆனந்தாட்டனங் காண

ஆறாறையுநீத் ததன்மேனிலையைப்
பேறாவடியேன் பெறுமாறுளதோ
சீறாவருசூர் சிதைவித்திமையோர்
கூறாவுலகங் குளிர்வித்தவனே (௪௭)

தற்சொரூபங் காண.

அறிவொன றறநின் றறிவா ரறிவிற்
பிறிவொன் றறநின் றபிரானலையோ
செறிவொன றறவந் திருளேசிதைய
வெறிவென் றவரோ டுறும்வேலவனே.

தன்னை அறிந்துகொள்ள.

தன்னந் தனிநின் றதுதா னறிய,
வின்னும் மொருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ, மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார், கின்னங் களையுங் கருபைச் சூழ் சுடரே. (௪௯)

அக ' வறுகச

மதிகெட் டறவா டிமயங் கியறக்
கதிகெட் டவமே கெடவோ கடவே
னதிபுத் திரஞா னசுகா திபவத்
திதிபுத் திராவீ றடுசே வகனே. (௫0)

நினைத்தபடி தரிசனங் கொடுக்க.

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய் மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க், கருவா யுயிராய்க் கதியாய விதியாய்க், குருவாய் வருவா யருள்வாய குகனே. (௫௧)

முற்றும்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]